

Technical University of Cluj - Napoca
Computer Science Department

Procesarea Imaginilor

(An 3, semesterul 2)

Curs 3: Imagini binare. Proprietati geometrice simple.

Procesarea imaginilor binare

Introducere

- Imaginea binară este imaginea cea mai simplă, care este folosită într-o gamă largă de aplicații industriale și medicale (imagine alb-negru, imagine siluetă).

Avantaje

- Simplu de generat: prin camere digitale simple, sau prin aplicarea binarizării pe imagini de intensitate (grayscale).
- Necesită memorie puțină: 1 bit per pixel, sau mai puțin, dacă aplicăm și compresie (de exemplu run length encoding – RLE).
- Procesare simplă și rapidă: algoritmi sunt mult mai simpli decât cei aplicați pe imaginile grayscale.

Dezavantaje

- Aplicabilitate limitată, restricționată la cazurile în care detaliul intern nu este necesar ca o trăsătură definitorie.
- Nu poate sugera natura tridimensională a obiectelor.
- Este necesară o iluminare specială pentru a obține imagini siluetă corecte fără a impune restricții asupra mediului.

Procesarea imaginilor binare

Binarizarea

- În cel mai simplu caz, o imagine conține un singur obiect sau mai multe obiecte individuale, vizualizate pe un fundal de intensitate diferită de cea a obiectelor. În acest caz, separația dintre obiecte și fundal se poate realiza prin binarizare.

- Scopul binarizării este segmentarea unei imagini în regiuni de interes, și eliminarea regiunilor considerate neesențiale. Cea mai simplă binarizare va folosi un singur prag pentru a izola obiectele de interes. În alte cazuri, un singur prag nu este suficient pentru segmentarea întregii imagini. În aceste cazuri, se folosesc praguri variabile, sau multiple, bazate pe măsuri statistice.

Procesarea imaginilor binare

Binarizarea – identificarea regiunilor care conțin obiecte de interes

Segmentarea – partiționarea imaginii în regiuni

$$f(i,j) \rightarrow P_1, P_2, \dots, P_k$$

Def. 1.1. O regiune este o sub-mulțime a imaginii.

Def. 1.2. Segmentarea este gruparea pixelilor în regiuni, astfel încât

$$\bigcup_{i=1}^k P_i = \text{întreaga imagine (partiționare exhaustivă), și}$$

$$P_i \cap P_j = \emptyset \text{ if } i \neq j \text{ (partiționare exclusivă)}$$

- Fiecare regiune P_i satisface un predicat, deci toate punctele unei regiuni au o proprietate comună.
- Pixelii regiunilor adiacente, când sunt luați împreună, nu satisfac acest predicat.

Strategii de selecție a pragului

Tipuri de binarizare

- Binarizare globală
- Semi-binarizare
- Binarizare cu prag variabil

Selecția pragului

- Selecția folosind media și deviația standard
- Selecția folosind maximizarea varianței dintre clase (metoda Otsu)
- Selecția folosind cea mai bună aproximare a imaginii de intensitate (graylevel) cu o imagine cu două nivele

Binarizare globală

$f(x,y)$ este imaginea sursă, iar $b(x,y)$ este imaginea binară rezultată.

$$b(x, y) = f_T(x, y)$$

$$f_T(x, y) = \begin{cases} 1 & f(x, y) \leq T \\ 0 & \text{otherwise} \end{cases}$$

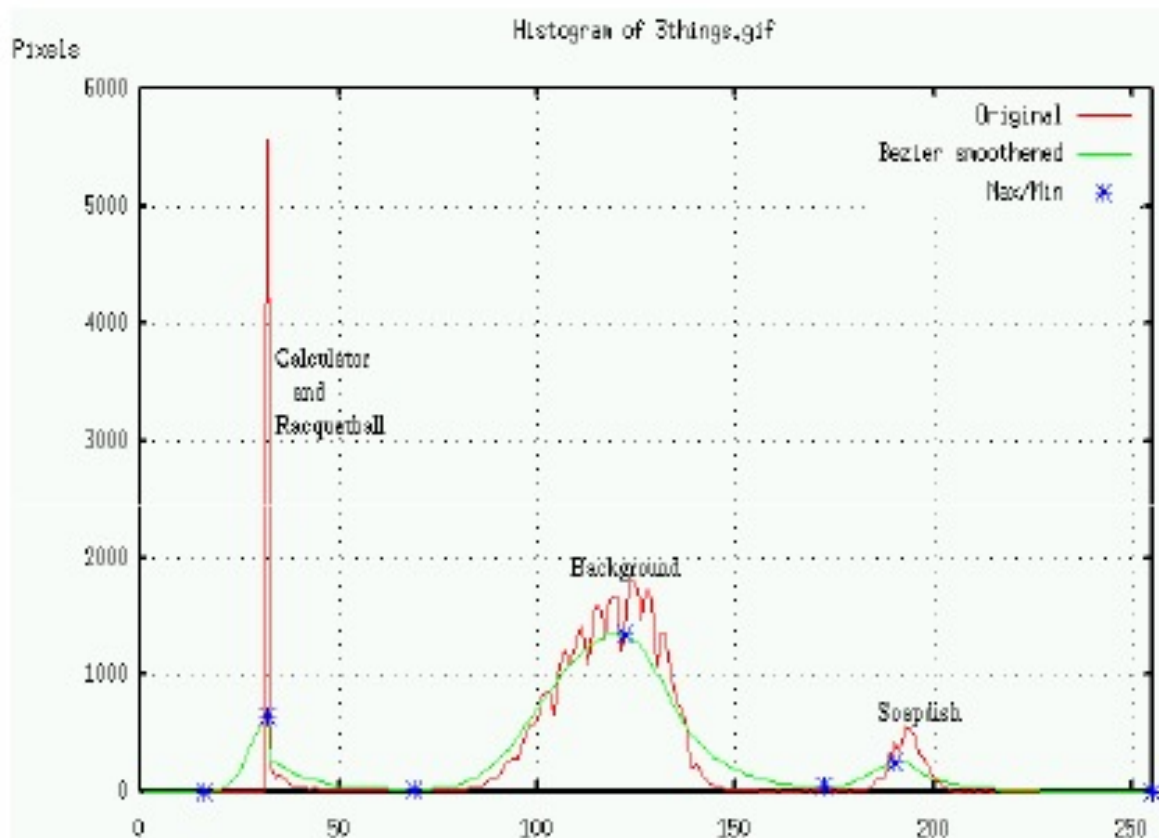
$$\text{Object} \in [T_1, T_2]$$

$$f_T(x, y) = \begin{cases} 1 & T_1 \leq f(x, y) \leq T_2 \\ 0 & \text{otherwise} \end{cases}$$

$$\text{Obiect} \in Z$$

Unde Z este o mulțime de valori de intensitate

$$f_T(x, y) = \begin{cases} 1 & f(x, y) \in Z \\ 0 & \text{otherwise} \end{cases}$$

Analiza histogramei

Semi-binarizare

- Pixelii a căror intensitate este într-un anumit interval dat de praguri își rețin valoarea originală, iar ceilalți primesc valoarea zero.

$$b(x, y) = \begin{cases} f(x, y) & \text{if } h \leq f(x, y) \leq k \\ 0 & \text{otherwise} \end{cases}$$

- Pixelii de intensitate mare se pot reține astfel:

$$b(x, y) = \begin{cases} f(x, y) & \text{if } f(x, y) \geq k \\ 0 & \text{otherwise} \end{cases}$$

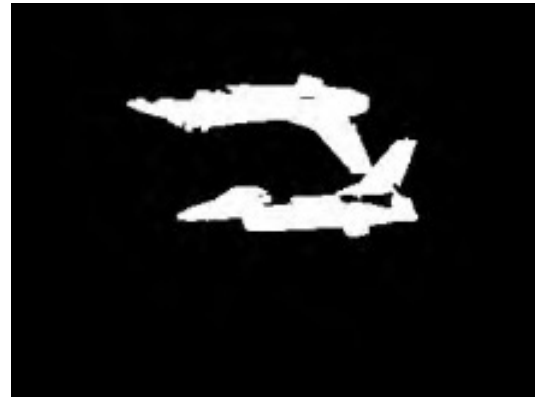
- Pixelii de intensitate mică se pot reține astfel:

$$b(x, y) = \begin{cases} f(x, y) & \text{if } f(x, y) \leq k \\ 255 & \text{otherwise} \end{cases}$$

Exemplu

Imagine originală

Binarizare globală

Semi-binarizare

Binarizarea variabilă

- Binarizarea variabilă permite ca mai multe nivele prag să fie aplicate pe diferite regiuni ale imaginii.
- Dacă $f(x,y)$ este imaginea sursă, notăm cu $d(x,y)$ valoarea prag asociată cu fiecare punct din imagine.
- Imaginea rezultat $b(x,y)$ este definită ca:

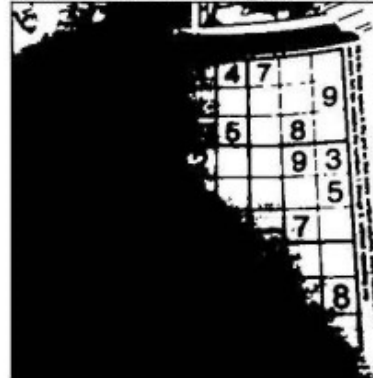
$$b(x, y) = \begin{cases} 1 & \text{if } f(x, y) \geq d(x, y) \\ 0 & \text{if } f(x, y) < d(x, y) \end{cases}$$

Binarizarea variabilă

Original Image

Global Thresholding ($v = 127$)

Adaptive Mean Thresholding

Adaptive Gaussian Thresholding

https://docs.opencv.org/3.4/d7/d4d/tutorial_py_thresholding.html

Selecția pragului folosind media și deviația standard

- Media valorilor unei imagini $f(x,y)$ este:

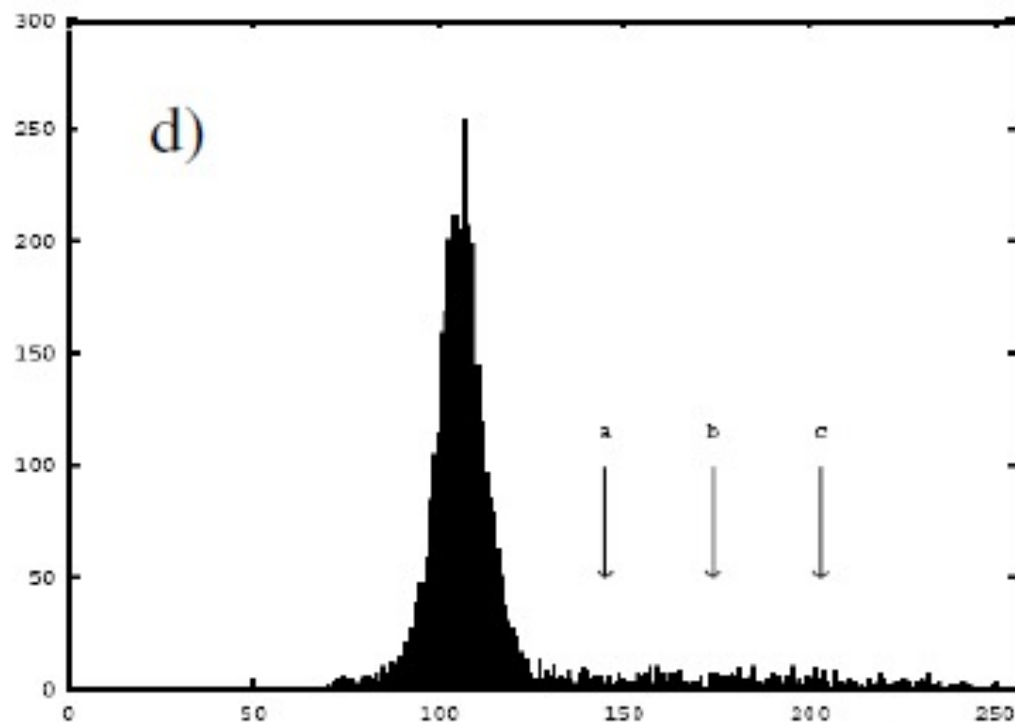
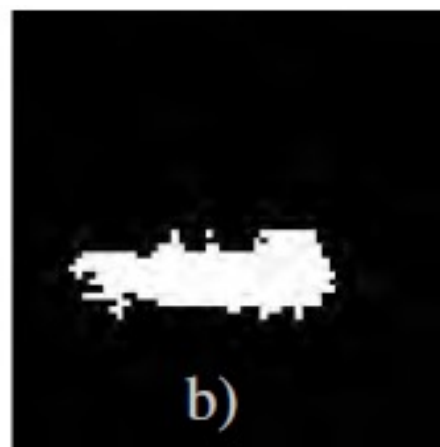
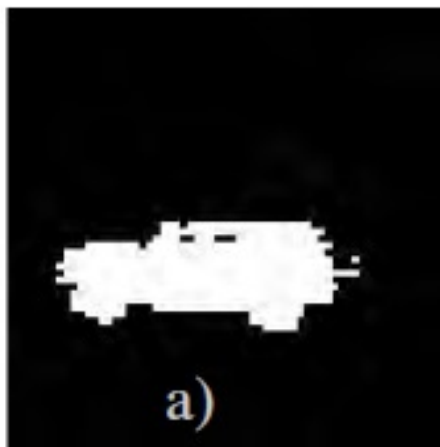
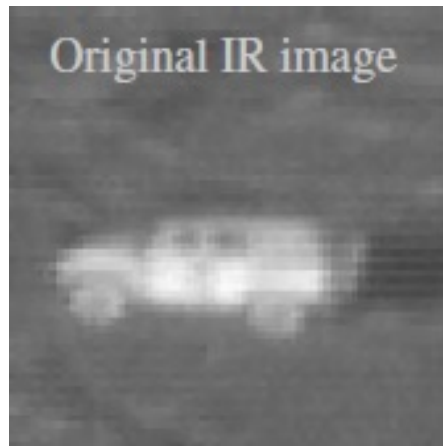
$$\mu = \frac{1}{mn} \sum_{i=1}^m \sum_{j=1}^n f(i, j)$$

- Deviația standard a valorilor imaginii $f(x,y)$ este

$$\sigma = \sqrt{\frac{1}{mn} \sum_{i=1}^m \sum_{j=1}^n [f(i, j) - \mu]^2}$$

- Nivelul pragului, T , este **$T = k_1\mu + k_2\sigma$** unde k_1 și k_2 sunt dependente de tipul imaginii.

Exemplu

- a) $k_1=k_2=1, T=145$
- b) $k_1=1, k_2=2, T=174$
- c) $k_1=1.5, k_2=1, T=203$

Histograma imaginii
originale, si nivelul
pragurilor

Proprietăți geometrice simple ale imaginilor binare

Aria

$$A = \iint_I b(x, y) dx dy$$

$$A = \sum_{i=1}^n \sum_{j=1}^m b(i, j)$$

Poziția

- Practica uzuală este alegerea centrului ariei. Centrul ariei este centrul de masă al unei figuri cu aceeași formă, și cu masă constantă pe unitate de arie.
- Centrul de masă al unui obiect este punctul în care întreaga masă a obiectului poate fi concentrată fără a schimba momentul de ordinul 1 al obiectului raportat la orice axă de coordonate.

$$\begin{aligned} \bar{x} \iint_I b(x, y) dx dy &= \iint_I x b(x, y) dx dy & \bar{i} \sum_{i=1}^n \sum_{j=1}^m b(i, j) &= \sum_{i=1}^n \sum_{j=1}^m i b(i, j) \\ \bar{y} \iint_I b(x, y) dx dy &= \iint_I y b(x, y) dx dy & \bar{j} \sum_{i=1}^n \sum_{j=1}^m b(i, j) &= \sum_{i=1}^n \sum_{j=1}^m j b(i, j) \end{aligned}$$

Proprietăți geometrice simple ale imaginilor binare

Poziția

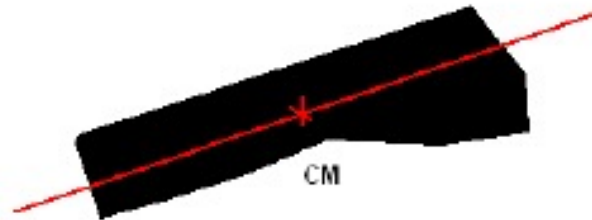
- $(\bar{x}, \bar{y})$ și $(\bar{i}, \bar{j})$ reprezintă poziția centrului ariei.

$$\bar{i} = \frac{\sum_{i=1}^n \sum_{j=1}^m i b(i,j)}{A}$$

$$\bar{j} = \frac{\sum_{i=1}^n \sum_{j=1}^m j b(i,j)}{A}$$

Orientarea

- Dacă presupunem că obiectul este alungit, orientarea acestuia se poate defini printr-o axă de alungire. Axa de alungire este echivalentă cu axa momentului de ordin 2, și ne dă dreapta față de care integrala pătratelor distanțelor punctelor obiectului binar este minimă.

Proprietăți geometrice simple ale imaginilor binare

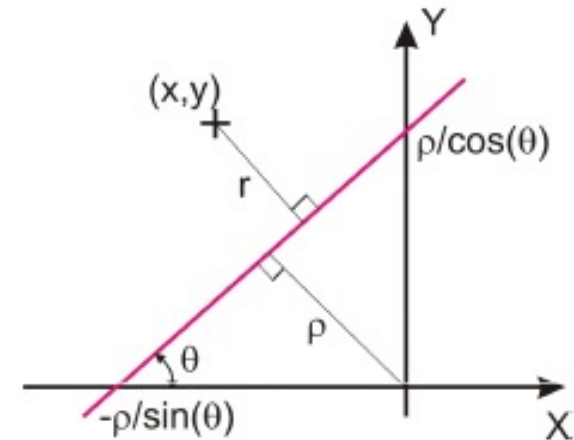
Orientarea

- Axa de inerție minimă, ce va minimiza $E = \iint_I r^2 b(x, y) dx dy$ unde r este distanța de la un punct (x, y) la dreaptă.

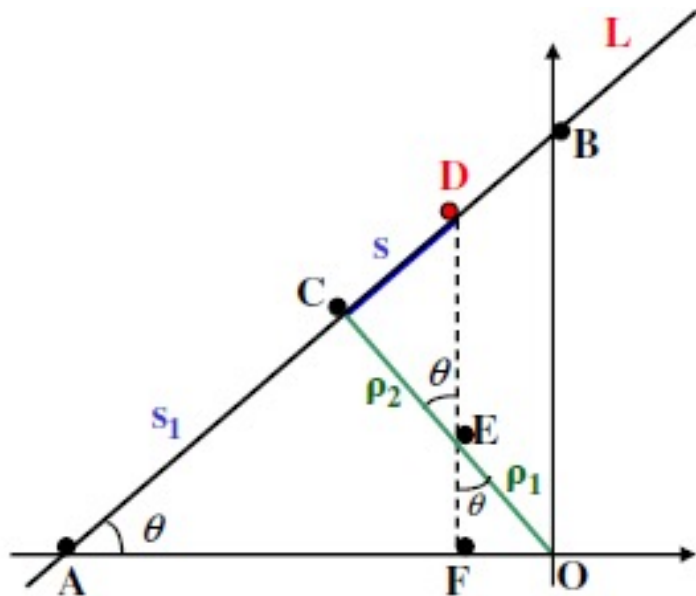
Pentru a găsi o dreaptă în plan, avem nevoie de doi parametri. O pereche convenabilă este distanța față de origine, ρ , și unghiul de orientare θ față de axa x . Ecuația dreptei este

$$x \sin\theta - y \cos\theta + \rho = 0$$

Dacă se dă un punct (x, y) de pe un obiect binar, trebuie găsit cel mai apropiat punct de pe dreaptă, (x_0, y_0) , pentru a putea calcula distanța r .

Proprietăți geometrice simple ale imaginilor binare

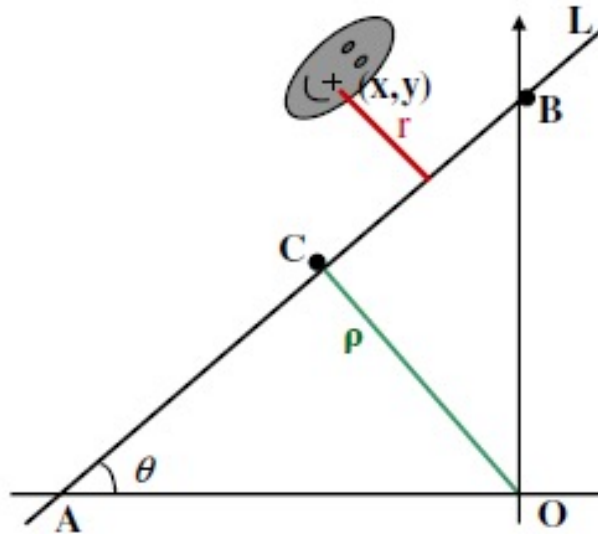
- $\rho = \rho_1 + \rho_2$
- $C(x_c, y_c)$ este punctul de pe dreaptă cel mai apropiat de origine, unde $x_c = -\rho \sin \theta$; $y_c = \rho \cos \theta$
- Se va scrie ecuația parametrică a punctelor de pe linie, (x_0, y_0) .
- Considerăm distanța s de-a lungul dreptei față de punctul cel mai apropiat de origine, ca parametru.

$$\left. \begin{array}{l} \Delta FEO: \sin \theta = \frac{FO}{EO} = \frac{FO}{\rho_1} \Rightarrow FO = \rho_1 \cdot \sin \theta = (\rho - \rho_2) \cdot \sin \theta \\ \Delta ECD: \frac{\sin \theta}{\cos \theta} = \frac{CD}{CE} = \frac{s}{\rho_2} \Rightarrow \rho_2 = \frac{s \cos \theta}{\sin \theta} \end{array} \right\} x_0 = -\rho \sin \theta + s \cos \theta$$

$$\left. \begin{array}{l} \Delta AFD: \sin \theta = \frac{FD}{AD} = \frac{FD}{s + s_1} \Rightarrow FD = (s + s_1) \cdot \sin \theta \\ \Delta AOC: \frac{\sin \theta}{\cos \theta} = \frac{CO}{AC} = \frac{\rho}{s_1} \Rightarrow s_1 = \frac{\rho \cos \theta}{\sin \theta} \end{array} \right\} y_0 = \rho \cos \theta + s \sin \theta$$

Proprietăți geometrice simple ale imaginilor binare

- Dându-se un punct (x, y) pe obiect, se va găsi punctul cel mai apropiat (x_0, y_0) pe linia L astfel încât să putem calcula distanța punctului (x, y) față de linie.

$$r^2 = (x - x_0)^2 + (y - y_0)^2$$

- Se folosesc ecuațiile parametrice ale lui x_0 și y_0 :

$$r^2 = (x^2 + y^2) + \rho^2 + 2\rho(x \sin \theta - y \cos \theta) - 2s(x \cos \theta + y \sin \theta) + s^2$$

- Se derivează în raport cu s , și se pune condiția ca derivata să fie zero: $s = x \cos \theta + y \sin \theta$

- Acest rezultat se substituie în ecuațiile parametrice pentru x_0 și y_0 :

$$\left. \begin{array}{l} x - x_0 = +\sin \theta (x \sin \theta - y \cos \theta + \rho) \\ y - y_0 = -\cos \theta (x \sin \theta - y \cos \theta + \rho) \end{array} \right\} \Longrightarrow r^2 = (x \sin \theta - y \cos \theta + \rho)^2$$

Proprietăți geometrice simple ale imaginilor binare

- Ecuatia inerției devine:

$$E = \iint_I r^2 b(x, y) dx dy = \iint_I (x \sin \theta - y \cos \theta + \rho)^2 b(x, y) dx dy$$

- Derivând față de ρ și punând condiția ca rezultatul să fie zero se obține:

$$E'_\rho(r, \rho) = 0$$

$$\begin{aligned} E'_\rho &= \iint 2(x \sin \theta - y \cos \theta + \rho) b(x, y) dx dy = \\ &= 2 \sin \theta \iint x b(x, y) dx dy - 2 \cos \theta \iint y b(x, y) dx dy + \rho \iint b(x, y) dx dy \end{aligned}$$

$$E'_\rho = 2A(\bar{x} \sin \theta - \bar{y} \cos \theta + \rho) = 0$$

- Astfel, axa de inerție trece prin centrul de masă al obiectului. Centrând coordonatele, $x' = x - \bar{x}$ și $y' = y - \bar{y}$ ecuația dreptei se transformă:

$$x \sin \theta - y \cos \theta + \rho = x' \sin \theta - y' \cos \theta$$

$$E = a \sin^2 \theta - b \sin \theta \cos \theta + c \cos^2 \theta \quad a = \iint_I (x')^2 b(x, y) dx' dy'$$

- a, b, c sunt momentele de ordinul 2:

$$b = 2 \iint_I (x' y') b(x, y) dx' dy'$$

$$c = \iint_I (y')^2 b(x, y) dx' dy'$$

Proprietăți geometrice simple ale imaginilor binare

- Ecuția inerției E se poate rescrie sub forma:

$$E = \frac{1}{2}(a + c) - \frac{1}{2}(a - c) \cos 2\theta - \frac{1}{2}b \sin 2\theta$$

- Derivând față de θ și punând condiția ca rezultatul să fie zero, obținem:

$$E_{\theta}' = (a - c) \sin 2\theta - b \cos 2\theta = 0$$

- De unde

$$\tan 2\theta = \frac{b}{a - c}$$

- În consecință,

$$\sin 2\theta = \pm \frac{b}{\sqrt{b^2 + (a - c)^2}} \quad \cos 2\theta = \pm \frac{a - c}{\sqrt{b^2 + (a - c)^2}}$$

- Din soluțiile posibile, cea cu semnul plus pentru sin și cos corespunde minimului inerției, iar cealaltă soluție corespunde maximului inerției.

Momente

- Momentele: inițiale (sau pur și simplu momente), sau centrate. Sunt valori care caracterizează distribuția statistică a unor variabile aleatoare.
- În procesarea de imagini ne interesează momentele definite pentru două variabile (pe $\mathbb{R}^2$)
- Momente inițiale de ordin p, q :

$$m_{p,q} = \sum_{x,y} I(x,y) x^p y^q$$

- Aria este moment inițial de ordin 0:

$$A = m_{0,0} = \sum_{x,y} I(x,y)$$

- Centrul de masă poate fi definit prin momente de ordin 1 și 0:

$$\bar{x} = \frac{1}{A} \sum_{x,y} I(x,y) x = \frac{m_{1,0}}{m_{0,0}} \quad \bar{y} = \frac{1}{A} \sum_{x,y} I(x,y) y = \frac{m_{0,1}}{m_{0,0}}$$

Momente

- Momente centrate: sunt calculate pe baza diferențelor față de centrul de masă.
- Momente centrate de ordin p,q:

$$\mu_{p,q} = \sum_{x,y} I(x,y)(x - \bar{x})^p (y - \bar{y})^q$$

- Unghiul axei de alungire exprimat prin momente centrate:

$$\tan 2\theta = \frac{b}{a - c}$$

$$a = \iint_{I'} (x')^2 b(x,y) dx' dy'$$

$$a = \mu_{2,0}$$

$$b = 2 \iint_{I'} (x' y') b(x,y) dx' dy'$$

$$b = 2\mu_{1,1}$$

$$c = \iint_{I'} (y')^2 b(x,y) dx' dy'$$

$$c = \mu_{0,2}$$

$$\tan(2\theta) = \frac{2\mu_{1,1}}{\mu_{2,0} - \mu_{0,2}}$$

Momente

- Excentricitatea: exprimă gradul de alungire al unei elipse.
- Se poate potrivi o elipsă oricărui obiect:

$$a_1 = \mu_{2,0} + \mu_{0,2} + \sqrt{(\mu_{2,0} - \mu_{0,2})^2 + 4\mu_{1,1}^2}$$

$$a_2 = \mu_{2,0} + \mu_{0,2} - \sqrt{(\mu_{2,0} - \mu_{0,2})^2 + 4\mu_{1,1}^2}$$

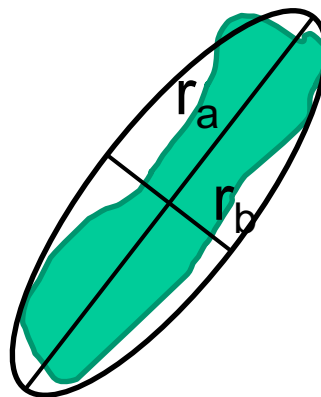
- Dimensiunea axelor:

$$r_a = \sqrt{\frac{2a_1}{A}}$$

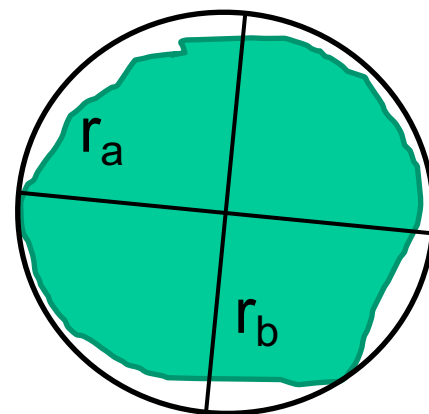
$$r_b = \sqrt{\frac{2a_2}{A}}$$

- Excentricitatea:

$$e = \sqrt{1 - \frac{r_b^2}{r_a^2}}$$

Excentricitate mare

Excentricitate mică

Proiecțiile

- Integrala lui $b(x,y)$ de-a lungul unei drepte L dă valoarea proiecției:

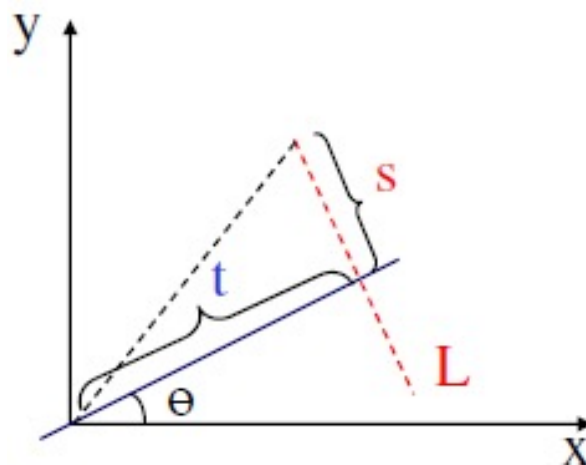
$$p_{\theta}(t) = \int b(t\cos\theta - s\sin\theta, t\sin\theta + s\cos\theta) ds$$

- Proiecția verticală: $\Theta = 0$

$$v(x) = \int b(x, y) dy$$

- Proiecția orizontală: $\Theta = \pi/2$

$$h(y) = \int b(x, y) dx$$

Calculul proprietăților geometrice folosind proiecțiile

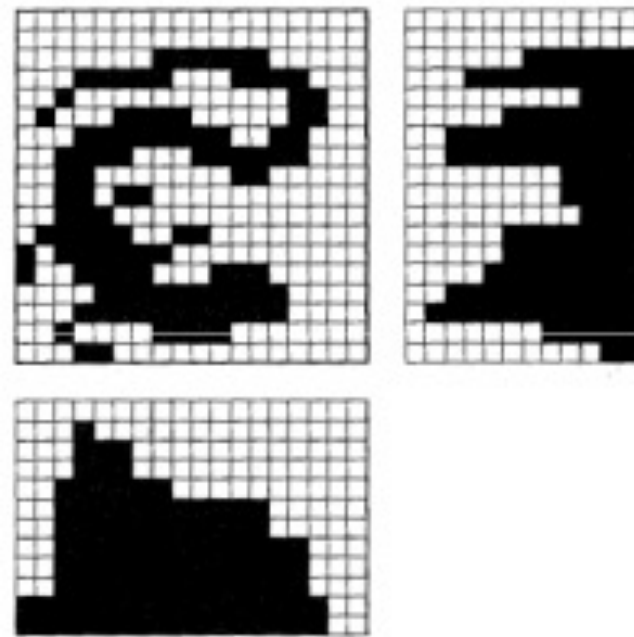
- Aria:

$$A = \iint b(x, y) dx dy \quad A = \int v(x) dx = \int h(y) dy$$

- Coordonatele centrului de masă

$$\bar{x}A = \iint x b(x, y) dx dy = \int x v(x) dx$$

$$\bar{y}A = \iint y b(x, y) dx dy = \int y h(y) dy$$

- Momentele de ordinul 1 ale proiecțiilor sunt egale cu momentele de ordinul 1 ale imaginii originale

Calculul proprietăților geometrice folosind proiecțiile

- Orientarea – pentru aceasta avem nevoie și de momentele de ordinul 2. Două din acestea sunt ușor de calculat din proiecții:

$$\iint x^2 b(x, y) dx dy = \int x^2 v(x) dx \quad \iint y^2 b(x, y) dx dy = \int y^2 h(y) dy$$

- Pentru integrala produselor xy avem nevoie și de proiecția diagonală,

$\Theta = \pi/4 :$

$$d(t) = \int b\left(\frac{1}{\sqrt{2}}(t-s), \frac{1}{\sqrt{2}}(t+s)\right) ds$$

- Se poate calcula:

$$\iint xy b(x, y) dx dy = \int t^2 d(t) dt - \frac{1}{2} \int x^2 v(x) dx - \frac{1}{2} \int y^2 h(y) dy$$

Run-Length Coding

- Această metodă exploatează faptul că de-a lungul unei linii din imagine există lungi șiruri de valori identice de zero sau 1:
- Aceste șiruri (“runs”) se pot reprezenta într-o manieră mai compactă:
  - Poziția de început și lungimea șirurilor de “1” pentru fiecare rând, sau
  - Lungimea șirurilor, începând cu șirul de lungime zero

1	1	1	0	0	0	1	1	0	0	0	1	1	1	1	0	1	1	0	1	1	1
0	0	0	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1
1	1	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	1	1	1	1	1

- Reprezentarea RLE cu varianta 1: (1,3) (7,2) (12,4) (17,2) (20,3)
(5,13) (19,4)
(1,3) (17,6)
- Reprezentarea RLE cu varianta 2: 0,3,3,2,3,4,1,2,1,3
4,13,1,4
0,3,13,6

Proprietăți geometrice calculate din RLE

- Folosim notația r_{ik} pentru șirul k din linia i , și considerăm că primul șir de pe fiecare linie din imagine este un șir de zero (deci toate șirurile pare vor fi șiruri de 1). Notăm cu m_i numărul de șiruri de pe linia i .

Aria:

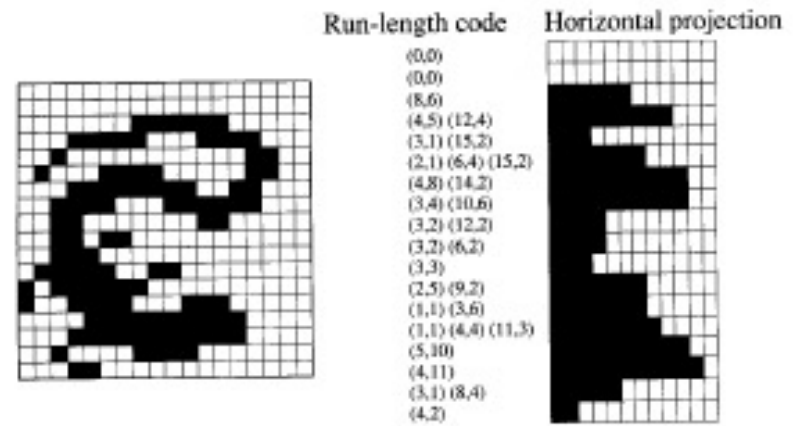
$$A = \sum_{i=1}^n \sum_{k=1}^{m_i/2} r_{i,2k}$$

- Poziția centrului de masă
  - Se obține proiecția orizontală:

$$h_i = \sum_{k=1}^{m_i/2} r_{i,2k}$$

- Poziția verticală a centrului de masă este:

$$\bar{i}A = \sum_{i=1}^n ih_i$$

Alte proprietăți geometrice

- Perimetrul P – numărul punctelor obiect care sunt vecini cu puncte de tip fundal.

- Circularitatea:

$$c = 4\pi \frac{A}{P^2}$$

- Pentru o formă circulară, $c=1$. Orice altă formă va avea $c < 1$.
- Proprietăți topologice
  - Numărul de găuri (zone de tip fundal înconjurate de puncte de tip obiect)
  - Numărul lui Euler: numărul regiunilor conexe din care se scade numărul de găuri